

Kao uvijek kod stvaranja moralne panike, činjenice nisu sasvim izmišljene. Još prije enciklike bilo je u Njemačkoj nekoliko slučajeva zlostavljanja maloljetnika. Sam Mariaux smatra krivim jednog redovnika iz škole u Bad Reichenhall-u, jednog profesora-laika, te jednog vrtlara i jednog čistača koji su osuđeni 1936. Ukazuje međutim na to da je sankcija Ministarstva školstva u Bavarskoj u toj prilici, tj. oduzimanje dozvole vođenja školskih institucija četirima crkvenim redovima bila potpuno neprimjerena, te se lako može vidjeti da se zapravo htjelo podilaziti režimu uništavajući katoličke škole. I u slučaju nekih franjevac iz Waldbreitbach-a u Rheinland-u Mariaux ostavlja otvorenom mogućnost da su bili krivi, iako kasnije istraživači ni u tom slučaju ne isključuju nacističku montažu.

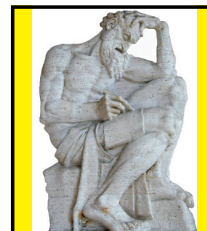
Ti slučajevi - malobrojni ali stvarni - izazvali su snažnu reakciju njemačkog episkopata. Biskup Muenster-a, bl. Clemens August von Gallen (1878-1946) - koji je bio duša katoličkog otpora nacizmu i koga je papa Benedikt XVI. 2005. proglasio blaženim - dao je 2.VI.1936. da se na nedjeljnim misama čita izjava u kojoj se izražava "bol i žalost" radi "strašnih nedjela" koja "sramotom pokrivaju našu svetu Crkvu". Nakon događaja u Waldbreitbach-u njemački episkopat 20.VIII.1936. objelodanjuje zajedničko pastirsko pismo u kojem "oštro osuđuje" krivce i naglašava suradnju Crkve sa svjetovnim sudovima. Koncem 1936. činilo se da su te oštre mjere poduzete od njemačkih biskupa (naspram malobrojnih slučajeva, među kojima su neki bili i dvojbeni) urodile plodom i riješile stvarne probleme. Mirno i bez napadanja njemački su biskupi također ukazivali da su među učiteljima državnih škola i u samoj režimskoj omladinskoj organizaciji "Hitlerjugend" slučajevi osuda zbog seksualnog zlostavljanja mnogo brojniji nego među katoličkim klerom.

Enciklika Pija XI protiv nacizma bila je jedini razlog te velike kampanje 1937. Mariaux to dokazuje objavljujući vrlo detaljne instrukcije koje je Goebbels dao Gestapo-u, političkoj policiji Trećeg Reicha, nekoliko dana nakon objavljivanja *Mit brennender Sorge*. Isto je tako zadužio novinare da "ponovno otkriju" slučajeve koji su bili procesuirani 1936., a i neke još starije epizode te da ih iznova predočuju javnom mnijenju. Gestapo-u je Goebbels naložio da svakako nađu svjedoke koji će optužiti stanoviti broj svećenika uz prijetnju trenutnog uhićenja ako ne budu surađivali, čak i kad se radi o djeci.

... U ovoj kampanji uhićeno je 325 svećenika i redovnika, no samo 21 je osuđen (sud je i u Trećem Reichu imao kakvu-takvu samostalnost), no gotovo je sigurno da je i među ovima bilo nevinih. Skoro su svi završili u logorima smrti...

Pokušaj da se diskvalificira Katolička Crkva na međunarodnom planu pomoću pedofilije, međutim, neće uspjeti. Zahvaljujući hrabrosti Canaris-a i njegovih prijatelja te ustrajnosti detektiva isusovca Mariaux-a istina će izaći na vidjelo već za vrijeme rata. Pokvarenost i perfidnost Goebbelsove kampanje izazvat će mnogo više zgražanja nego eventualna krivnja pojedinih svećenika...

(*) Massimo Introvigne je sociolog religije; osnivač je "Centra za studije novih religija"; njegovu knjigu "Iluminati i sionski priorat" izdao je Verbum - Split

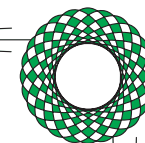
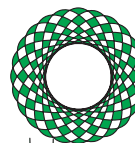

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

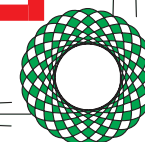
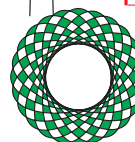
V. VAZM. NEDJ. - 2.V.2010.

Broj: 10(154)

**Zapovijed vam novu dajem:
Ljubite jedni druge; kao što sam ja
ljubio vas, tako i vi ljubite jedni
druge.**

(Iz današnjeg evanđelja - Iv 13, 31-35)

pedofilija pedofilija pedofilija pedofilija ...

U posljednjem broju Svetog imena (153) bavili smo se problemom pedofilije u Crkvi na jedan, rekoh tamo, neuobičajeni način. Ovaj put nastavljamo slično. Tamo sam u vezi sa nekim konstatacijama iz članka I. Šole rekao, da mi je žao što ne mogu neke današnje napise iz medija o svećenicima-pedofilima usporediti sa onima koji su u nacističkoj Njemačkoj pisani o Židovima-pedofilima i tako pripremali (i nažalost uspjeli pripremiti) Holokaust. No ovih dana pružila mi se lijepa prilika da današnju kampanju protiv Crkve pomoću pedofilije mogu usporediti sa isto takvom koju je pokrenuo njemački ministar propagande Goebels 1937. g. No ta mu nije urodila plodom što nažalost ne znači da nije 'pojela' dosta žrtava.

Želeći i vama omogućiti tu usporedbu, Sveto ime prenosi članak Massima Introvigne(*) iz tal. lista *Avvenire* od 16. 04. o.g. iz kojega će vam dosta toga biti jasno (ili bar jasnije) i pomoći će vam naučiti kako se svako događanje mora staviti u povijesno-vremenski kontekst u kojemu ga se tek može pravo razumjeti.

Vjerujem da će vam ovaj članak biti dobra prilika za uspoređivanje sadržaja i metoda. Vidjet ćete u kojim se okolnostima kampanja rodila 1937., a za današnju trebate znati da su pedofilski škandali u američkim medijima 'planuli' nakon što je papa osudio američke 'ratne pohode' po Srednjem Istoku (Zaljevski rat, Irak...)

Članak je radi prostora neznatno skraćen; podnaslovi su moji.

GOEBBELS I OPERACIJA SVEĆENICI-PEDOFILI

Godine 1937. nacistički ministar propagande Joseph Goebbels organizirao je kampanju da bi diskreditirao Katoličku crkvu, u Njemačkoj i u svijetu. Bio je to njegov odgovor na encikliku pape Pija XI. "Mit brennender Sorge" (S gorućom brigom) kojom je papa osudio nacizam. Međutim je šef njemačke vojne kontraobavještajne službe Wilhelm Canaris dokumente tog plana uspio dostaviti papi Piju XII.

"Postoje slučajevi seksualnog zlostavljanja od strane katoličkog klera koji svakodnevno izlaze na vidjelo. Nažalost se ne može govoriti o pojedinačnim slučajevima nego o kolektivnoj moralnoj krizi kakva u kulturnoj povijesti čovječanstva možda nije nikad dostigla takve stravične i zabrinjavajuće dimenzije. Brojni svećenici i redovnici priznaju krivicu. Nema sumnje da tisuće otkrivenih slučajeva predstavljaju samo mali dio stvarnog broja, jer je mnoge zlostavljače prikrila i zataškala katolička hijerarhija (bi-skupi)."

Je li to uvodnik nekog velikog laičkog dnevnog lista ove, 2010. godine?

Ne. To je dio govora što ga je 28.V.1937. održao ministar propagande Trećeg Reicha J. Goebbels (1897-1945). Ovaj govor, koji je imao veliki međunarodni odjek predstavlja kulminaciju kampanje koju je započeo nacistički režim da bi diskreditirao Katoličku Crkvu na način da je uvuče u škandal svećenika-pedofila. Pod tom optužbom je 1937. g. zatvoreno 276 redovnika i 49 svjetovnih svećenika. Uhićenja se nastavljaju u svim njemačkim biskupijama i to na način i redosljedom kako bi škandali uvijek mogli biti na prvim stranicama dnevnih listova.

Papa Pijo XI. (1857-1939) je 10.III.1937. enciklikom *Mit brennender Sorge* osudio nacističku ideologiju. Koncem istog mjeseca Ministarstvo propagande koje predvodi J. Goebbels lansirao kampanju protiv svećenika, seksualnih zlostavljača. Kako je ova kampanja bila programirana i vođena poznato je zahvaljujući dokumentima koji pričaju "priču" koja može stati uz bok najboljih špijunskih romana.

Wilhelm Canaris

Iste godine (1937.) na čelu vojne kontraobavještajne službe je admiral Wilhelm Canaris (1887-1945). U početku dakako po uvjerenju nacist, postupno postaje svjestan zločinačkog karaktera te ideologije od koje se potpuno distancira i suprotstavlja joj se. Saszrijeva dotle da je 1944. suorganizirao propali atentat na Hitlera, nakon čega je pogubljen vješanjem 1945. Canaris se ne slaže sa Goebbelsovom akcijom protiv Crkve i povjerava katoličkom odvjetniku Josefu Mueller-u (1878-1979) da odnese u Rim niz najtajnijih dokumenata koji se odnose na ovu temu.

Mueller je bio uhićen i interniran u konclogoru u Dachau, ali je preživio i poslije rata bio ministar pravosuđa u Bavarskoj. No prije uhićenja on je u više navrata nosio tajne dokumente Piju XII. (1876-1958) koji ih je predao Isusovcima da ih proučavaju.

Državno tajništvo Vatikana odobrilo je da se istraživanje ovog nacističkog komplota protiv Crkve povjeri njemačkom isusovcu Walteru Mariaux-u (1894-1963). On je u Njemačkoj pokrenuo antinacističku organizaciju Pauluskreis, nakon čega ga Sveta Stolica iz predostrožnosti šalje kao misionara u Brazil i Argentinu. Tamo će kao voditelj Marijine kongregacije vršiti utjecaj na cijelu generaciju katoličkih laika, među kojima je i poznati brazilski katolički mislilac Plinio Correa di Oliveira (1908-1995) Mariaux će 1940. u Londonu na engleskom, a 1941. u Buenos Airesu na španjolskom, pod pseudonimom "Testis fidelis" objaviti dvije knjige o progonu Katoličke Crkve u Trećem Reichu: dokumenti komentirani na preko 700 stranica izazvali su snažne emocije širom svijeta.

"Moralna panika"

1970-tih godina skovali su sociolozi izraz "moralna panika". Tim su izrazom označili društveni alarm koji je umjetno stvoren na način da se koristi stvarne činjenice, ali uvećavajući ih i napuhavajući njihov broj služeći se folkloričkim statistikama, te 'otkrivajući' i prezentirajući kao 'nove' događaje koji su već poznati i stvar su prošlosti. U osnovi su to stvarni događaji, ali se njihov broj tu sustavno iskrivljuje. Premda Goebbels nije raspolagao spoznajama moderne sociologije, njegov je odgovor na encikliku *Mit brennender Sorge* bio školski primjer stvaranja moralne panike.

Goebbels u Grazu 1938.